

Sbírka PROSTÉ MOTIVY

X.

Hej uvidíš, přírodo, uvidíš,

my ještě cos vyvedem spolu –
Ty's od kořen do vršku změněna,
já od hlavy po patu dolů!

Můj krok je tak lehký a v nohou mám
ted' jakousi žílečku hravou:
kde mohu jít pořádně pěšinkou,
já brouzdám se vedle ní travou;

kde potkám se s bublavým potůčkem,
hned chvílku s ním v hovoru chodím;
kde zahlídnu lučinu, na pozdrav
již klobouk svůj do výše hodím.

Když květe mi na cestě mladý strom,
já pochvalně po pni jej hladím,
a zpívá-li na větvi pěkně pták,
já pod ním svůj baryton ladím.

Ať dělám co dělám, ať jdu kam jdu,
já musím mít nějakou hračku –
ted' sloupnul jsem s rozvité růže list
a pískám naň odrhovačku!